



KYRA RUTGERS  
**BUITENSPEL  
GEZET**



Over voetbalvrouwen,  
affaires en de schijnwereld  
van glitter en glamour

ROMAN

Kyra Rutgers

# BUITENSPEL GEZET

*Over voetbalvrouwen, affaires  
en de schijnwereld van glitter en glamour*

Z&K

Uitgeverij Zomer & Keuning



## PROLOOG

Olivia's lange, gemanicuurde nagels maken een tikkend geluid wanneer ze over het toetsenbord gaan. *Hij stond bekend als degene die alles bij elkaar blufte. Nog steeds waagt Thijs Römer graag een gokje, maar niet als het over de grote beslissingen in zijn leven gaat. Zijn huwelijk was geen gok.* Terwijl Olivia haar tekst terugleest, graait ze met haar hand in het doosje macarons. Ze is dol op de Franse amandellekkernij; krokant vanbuiten, zacht vanbinnen. De mierzoete macaron kraakt tussen haar tanden en de stroperige vulling blijft aan haar kiezen kleven. Olivia brengt het koffiekopje naar haar lippen en neemt een slok. Haar gezicht maakt een trekkende beweging door de inmiddels koud geworden espresso die bitter smaakt. Met haar vingertoppen wrijft ze over haar voorhoofd en slapen. Het voelt alsof iemand met een moker op haar hoofd heeft geslagen. Spanningshoofdpijn. Olivia herkent het meteen. Ze heeft er vaker last van als ze gestrest is. Bij het ontwaken merkte ze het al, het opgejaagde gevoel dat zich weer meester van haar maakte. Normaal gesproken schudt ze haar teksten zo uit haar mouw, maar nu heeft ze moeite zich te focussen op de coverstory van *Flair*, waarvan de deadline naderd. Waarom had ze in godsnaam midden in een verhuizing die opdracht aangenomen? En de e-mail die ze van haar uitgever had ontvangen – wanneer ze de synopsis van haar nieuwe roman eindelijk zou aanleveren – blijft ook door haar hoofd rondspoken. Gefrustreerd en bij wijze van troost stopt Olivia nog een roze macaron in haar mond. Haar blik valt op de verhuisdozen

die opgestapeld tegen de muur wachten tot ze worden uitgepakt. Er ontstaat een brok in haar keel en ze voelt de tranen achter haar ogen branden. Het is ook allemaal zo snel gegaan.

Toen ze anderhalf jaar geleden met Jay trouwde, wist Olivia dat haar leven als trainersvrouw in het teken zou komen te staan van het voetbal. Smoorverliefd had ze voor het altaar, in haar roomwitte halterjurk met een tailleband bezaaid met glimmende zilveren strassteentjes, met heel haar hart niet alleen ‘ja’ gezegd tegen hém, maar ook tegen zijn carrière. Ook toen er kort na hun bruiloft een aanbod vanuit Engeland kwam, had ze Jay vol vertrouwen toegezegd dat ze hem steunde in dit buitenlandse avontuur. ‘Als je van iemand houdt, ga je overal mee naartoe.’

Achteraf realiseert Olivia zich dat ze toen geen idee had wat haar allemaal te wachten stond. In Engeland had ze zich allesbehalve thuis gevoeld. Voor de Britten mocht Blackpool dan een populair vakantieoord zijn, zelf had ze helemaal niets met de stad, ook wel het Las Vegas van het noorden genoemd vanwege zijn gokhallen en lapdancelocaties. En dan het immer troosteloze weer. Bij de spelersvrouwen die het vooral hadden over Gucci-schoenen en Louis Vuitton-tasjes had ze geen aansluiting kunnen vinden. Wat had ze zich eenzaam gevoeld. Eigenlijk was het een wonder geweest dat hun prille huwelijk, dat onderhevig was geweest aan Olivia’s heimwee en isolatie, geen schipbreuk had geleden.

Ze had Jay’s pijn gevoeld toen zijn contract, ondanks de goede resultaten, plotsklaps werd ontbonden omdat de nieuwe directeur een bevriende trainer op die plek wilde. Maar zelf had ze een gat in de lucht gesprongen toen hij thuiskwam met de mededeling dat ze teruggingen naar Nederland. In de provincie Noord-Holland hadden ze in het kustdorp Bergen aan Zee een tijdelijke huurwoning betrokken en zouden ze in alle rust op zoek gaan naar een huis dat voldeed aan hun wensen. Maar enkele weken na hun terugkeer verraste Jay haar met een mogelijk nieuwe verhuizing. Dit keer naar Cyprus. En hoewel ze Jay deze

uitdaging gunde, hoopte ze voor zichzelf – tegen beter weten in – dat het niet zou doorgaan.

Olivia schrikt op als de deur van haar werkkamer openzwaait. Met haar voeten draait ze de comfortabele witleren bureaustoel een kwartslag rond en kijkt in het lachende gezicht van Jay. Hij ziet er knap uit in zijn spijkerbroek met witte Armani-blouse waarvan de mouwen tot net boven zijn elleboog zijn opgestroopt. Ze hoopt dat hij de tranen in haar ogen niet ziet.

‘Hé liefje,’ zegt ze met een geveinsde opgewektheid.

Met grote stappen en nog steeds die brede glimlach op zijn gezicht komt hij op haar af. Hij buigt zich voorover om Olivia een kus te geven. Ze voelt zijn warme adem langs haar hals glijden.

‘Gaat het, schat?’

‘Jawel...’

De bezorgde frons op Olivia’s voorhoofd ontgaat hem niet. ‘Wat is er aan de hand? Lukt het schrijven niet?’

‘Niet echt.’ Ze slaakt een diepe zucht. ‘Ik voel me onrustig. Het artikel moet af, de uitgever wacht op mijn synopsis, de verhuisdozen moeten worden uitgepakt...’

Jay legt zijn handen op haar schouders en met zijn duimen masseert hij haar gespannen spieren. Met gesloten ogen laat Olivia zich de massage welgevallen.

‘Nou, dat scheelt schat, de verhuisdozen hoef je niet uit te pakken. Nog even en je kunt heerlijk aan het zwembad relaxen.’

Ze draait zich met een ruk om en kijkt hem verschrikt aan.

‘Ik heb net een mail gekregen.’ Hij balt zijn hand en steekt de overwinningsvuist in de lucht. ‘Yes! De deal is rond. Ik word trainer van het roemruchte FC Paphos. We vertrekken dit weekend naar Cyprus.’

‘Wát?! Dit meen je niet. Jay...’ Olivia slaat haar handen ten hemel. ‘Dit weekend?’

Haar sceptische blik maakt hem aan het lachen. ‘Schatje, je wist toch dat dit eraan zat te komen. We hebben het er uitgebreid over gehad. Kom, wees blij voor me. Dit avontuur lonkt!’

‘Uitgebreid over gehad? Tussen neus en lippen door vertelde

je over een telefoontje van een club uit Cyprus. Ik ben net zo blij dat we weer terug zijn in Nederland.'

Jay negeert Olivia's tegendraadse houding. 'Cyprus... 326 dagen zon per jaar. Dat klinkt toch beter dan het weer in Engeland,' grapt hij.

'Je weet het mooi te brengen.' Ze glimlacht flauwtjes.

Hij knijpt bemoedigend in haar wang. 'Geloof me, je zult het naar je zin hebben. En hoe vaak heb je het er niet over gehad dat je in een warm land wil wonen. Die kans krijg je nu!'

Even blijft het stil.

'Laat maar,' zegt Olivia met een wegwijsgebaar. En dan met een verontschuldigende blik: 'Sorry, ik doe nu gewoon moeilijk. Het is niet zo bedoeld. Maar ik zie gewoon op tegen wéér een verhuizing.'

'Ik begrijp het schat, maar het komt allemaal goed. Als jij straks heerlijk aan het zwembad ligt, ben je me dankbaar. Kleed je om, we gaan zo een hapje eten om het te vieren. En na een ontspannen avond en een goede nachtrust maak je morgen dat artikel af. Je zult zien dat de woorden dan zo uit je vingers vloeien.' Zachtjes drukt hij zijn lippen op die van haar. 'Toe, zet je laptop uit en trek je mooiste jurk aan. Ik moet nu even een belletje plegen.'

Jay verlaat de kamer, een wolk van aftershave, een mengsel van zoethout en frisse amandel achterlatend.

Olivia slaat haar tekst op, sluit af en klapt de laptop dicht. Ze laat haar hoofd op haar handen rusten. Voordat ze zich omkleedt voor het etentje neemt ze een moment voor zichzelf om het bericht van Jay te laten bezinken.



## HOOFDSTUK 1

Olivia en Jay hebben de luchthaven van Paphos nog niet verlaten of de hitte valt als een warme deken over hen heen. De chauffeur van de voetbalclub loopt in zijn door zweet doordrenkte overhemd voor hen uit en duwt de bagagekar met koffers. Zijn lange, ravenzwarte haren zijn strak naar achteren gebonden in een knot. Het doorleefde gezicht verraadt een wilde levensstijl. ‘*Please, get ien car.*’ De chauffeur spreekt Engels met een sterk Grieks accent. De zweetdruppels parelen langs zijn slapen en glinsteren op zijn olijfbruine huid wanneer hij de koffers in de achterbak van de limousine tilt. Terwijl hij de motor start, kijkt hij triomfantelijk in de achteruitkijkspiegel naar Jay. ‘*So, joe new coach FC Paphos.*’ De brandende sigaret hangt in zijn mondhoek terwijl hij praat. Snel en hard trekt hij op. Zo wild, dat Olivia en Jay tegen de rug van de achterbank worden gedrukt. Zodra ze op de hoofdweg naar Paphos rijden, langs de azuurblauwe zee, trapt de chauffeur het gaspedaal dieper in. Verkeersregels lapt hij aan zijn laars. Hij rijdt door rood, haalt snoeihard in en verleent geen voorrang. Met zijn vuist beukt hij voortdurend op de claxon. Olivia houdt zich vast aan de handgreep boven het portierraam. Ze kijkt Jay met grote, angstige ogen aan. ‘Dit is toch niet normaal. Wat een idioot zeg!’

Jay proest het uit. ‘Een mooie concurrent van Max Verstappen.’

‘Ik kan er niet om lachen. Ik zit gewoon met klotsende oksels. En niet vanwege de warmte.’

‘Wil je wat drinken?’ Jay klapt de koelbox open die in de arm-leuning is ingebouwd. ‘Hier... kijk dan. Wijn, cola, water...’

‘Water graag,’ verzucht Olivia. ‘Pff, deze rit is echt een beproeving.’

Jay draait de dop van het flesje en overhandigt het aan Olivia. Ze drinkt met gulzige slokken.

‘Ik ben benieuwd naar het huis,’ zegt Jay, in een poging Olivia af te leiden van de dwaze rijstijl van de chauffeur. ‘Fantastisch dat de club dit zo snel heeft weten te regelen.’

‘Inderdaad, dat is super. Beter dan toen we in Blackpool aankwamen en de eerste maand in een hotel moesten bivakkeren. Wat een ellende zeg.’

‘Nou, het was anders wel een luxehotel en je vermaakte je toch prima in de wellness- en fitnessruimte?’

‘Ja, oké, dat was een voordeel. Maar het zelf niet kunnen koken... en het verblijf in zo’n krappe hotelkamer hingen mij al gauw de keel uit. Ik was niet de enige die erover mopperde, hè.’ Speels port ze Jay in de zij. ‘Ik hoop maar dat de club nu een leuk huis voor ons heeft uitgezocht.’ Qua woonruimte heeft Olivia geen bijzondere wensen. Ze heeft slechts één eis: ze wil niet in *the middle of nowhere* zitten. Wanneer Jay aan het werk is, wil ze zich vrij kunnen bewegen, niet afhankelijk van hem zijn.

Plotseling trapt de chauffeur hard op de rem. In de achteruitkijkspiegel werpt hij een verontschuldigende blik naar Olivia en Jay. ‘*Oh no. Police control. O óchi. Maláka!*’

De agent maant hem tot stoppen. Uit de borstzak van zijn smetteloos witte blouse haalt hij een pen en schrijft een boete uit voor het niet dragen van een veiligheidsriem. De chauffeur gaat compleet over de rooie. Hij maakt wilde armgebaren naar een automobilist aan de overkant. ‘*He not wear seatbelt, but not get punished. Na se pane tesseris maláka!*’

De agent is weinig onder de indruk van alle Griekse scheldwoorden die hij naar zijn hoofd geslingerd krijgt. Kalm legt hij aan de chauffeur uit: ‘Aan de overkant wordt gecontroleerd of



iedereen in het bezit is van een geldig rijbewijs en niet of ze een veiligheidsriem dragen.'

Met opgetrokken wenkbrauwen kijkt Olivia naar Jay. 'Begrijp ik nu goed dat degenen aan de overkant niet bekeurd worden voor het niet dragen van een gordel?'

Jay knikt lachend. 'Wat een klucht!'

Hun boze chauffeur grist de bekeuring uit de handen van de agent, versnipperd deze tot confetti en drukt het gaspedaal diep in.

Olivia's hart bonst in haar keel. 'Wat een heethoofd!'

Met piepende banden neemt de chauffeur de rechter afslag en rijdt over een onverharde weg langs bananenplantages. Bij een adembenemende villa brengt hij de auto tot stilstand. '*Hier you are, thies ies your home.*'

'Wauw, wát een huis!' zegt Jay. Zijn mond plooit zich tot een tevreden glimlach.

Olivia kijkt om zich heen. 'Ja prachtig, maar het ligt wel erg afgelegen.' Peinzend draait ze haar hoofd naar links en naar rechts. Geen huizen, geen straten, geen winkels. Het enige wat ze ziet, zijn bananenplantages.

De chauffeur draagt de koffers naar de voordeur, waar een groep zwerfkatten hen opwacht. Met een veelzeggende blik fluistert hij: '*Feed cats, they keep snake away.*' Dan overhandigt hij de huissleutels aan Jay en geeft hem een high five. '*Good luck, coach! Make me proud of FC Paphos.*'

'Slangen?!' roept Olivia verschrikt uit. 'Jay, hier heb je me niets over verteld.'

Tijd om er lang bij stil te staan heeft Olivia niet. 'Kijk eens schat,' roept Jay vanuit de woonkamer. 'Wat een huis!'

Olivia stapt over de drempel. Van enthousiasme slaat ze haar hand voor haar mond. De riante ruimte is ingericht met moderne designmeubels in witte, strakke vormgeving. En de aquablauwe accessoires zorgen voor een frisse, zomerse uitstraling. Olivia maakt een sprongetje van blijdschap. 'Ooo, ik voel me hier nu al thuis.'

De grote schuifpui biedt uitzicht op de botanische tuin met citroen- en olijfbomen én een zwembad.

Jay slaat zijn arm om Olivia heen. ‘Weet je nog dat je zo gestrest achter je laptop zat enkele dagen geleden? Beloofde ik je niet dat je heerlijk kon gaan relaxen aan het zwembad? Voilà madame, uw eigen zwembad!’

‘Oké, ons verblijf ligt wel afgezonderd, maar deze villa overtreft alles en is echt prachtig ingericht, helemaal naar mijn smaak. En eerlijk is eerlijk, de omgeving is wel héél mooi.’ Met een zucht van opluchting laat Olivia haar hoofd op Jay’s schouder rusten. En zo staan ze samen in stilte te genieten van hun nieuwe woning.

Dan valt Jay’s blik op de bucket en de champagneglazen die op de hoogglans salontafel staan. Hij pakt het kaartje dat eraan ligt. *Welcome in Cyprus. Go for the Championship! Good luck from FC Paphos.*

‘Nou, dat is nog eens een warm welkom.’ Jay ontkurkt de fles Moët & Chandon. Met een luide plof schiet de dop omhoog tegen het plafond en de champagne borrelt langs de hals van de fles naar beneden. Jay schenkt de glazen halfvol en overhandigt Olivia er één. Ze laten de glazen klinken. ‘Proost!’ zegt Jay, voordat hij het glas naar zijn mond brengt. ‘Mmm, hij smaakt lekker fris en fruitig.’

Olivia nipt van het feestdrankje. Ze kijkt er gelukkig bij. Nogmaals heft ze het glas. ‘Proost liefje. *Vive la Cyprus!*’

\*

Olivia voelt de zon op haar huid branden. Ze snuift de intense lavendelgeur op. De stilte wordt alleen doorbroken door het gefluit van de vogels. Zittend in de tuin met een cappuccino en een schaalje zoete watermeloen binnen handbereik geniet ze van het ochtendgloren. Al jaren droomde ze ervan om op een exotische plek, onder een wuivende palmboom, haar romans te kunnen schrijven. En nu zit ze hier op Cyprus, het eiland van

Aphrodite, godin van de liefde. Ze sluit haar ogen en heft haar gezicht op naar de zon. Hoe gezegend kun je je voelen!

‘Goedemorgen schoonheid.’ Jay loopt het terras op en neemt plaats op de loungebank, die bezaaid is met oranje, gele en blauwe zachte sierkussens.


‘Goedemorgen liefde, lekker geslapen?’ informeert Olivia.

Jay knikt. ‘Héérlijk. Die champagne hakte erin, beetje hoofdpijn nu. Maar hij was ook zo lekker.’

‘Haha, je lag ook ongenadig hard te snurken.’ Olivia giechelt. ‘Als een zeehond.’ Ze reikt Jay het schaalpje watermeloen aan. ‘Hier, eet wat. Wel superlief trouwens dat de club wat sapjes en fruit in de koelkast heeft laten zetten. Maar we moeten straks wel even wat boodschappen doen. Wat zijn jouw plannen vandaag?’

‘Ik bel zo een taxi, ik moet naar de club om mijn auto op te halen. Dan kunnen we daarna samen boodschappen doen. Morgen begin ik met de eerste training, dus daar wil ik me de verdere dag op voorbereiden. O ja, ik kreeg net een appje van de technisch directeur. We zijn uitgenodigd om vanavond met het personeel te dineren. Iedereen neemt zijn partner mee. Leuk toch?’

‘Jazeker, ik kijk ernaar uit om kennis met ze te maken. Hopelijk zijn het leukere vrouwen dan die in Engeland.’



## Ze volgt haar man blindelings, maar heeft hij wel oog voor haar?

Na een mislukt buitenlandavontuur in Engeland keren Olivia en haar man – voetbaltrainer Jay Bergkamp – terug naar Nederland. De verhuisdozen zijn nog niet uitgepakt of Jay komt met het bericht dat hem een contract is aangeboden op Cyprus. Wéér verhuizen dus. Op het eiland raakt Olivia bevriend met drie voetbalvrouwen. Ogenschijnlijk lijken zij te genieten van de glitter en glamour die hun luxelevens met zich meebrengt. Niets blijkt minder waar! Steeds meer realiseert Olivia zich dat ze is terechtgekomen in een schijnwereld. Donkere dagen getekend door relatiedrama's, verboden romances en schandalen breken aan. Houdt haar eigen prille huwelijk onder deze omstandigheden wél stand op het eiland van de liefde?

**'Met veel dynamiek geschreven. Een aanrader!'**  
– Rossana Kluivert



**Kyra Rutgers** werkt bij Sanoma als chef redacteur van entertainmentbladen. Over haar eigen ervaringen als voetbalvrouw op Cyprus vertelde ze in haar column in *Flair*. Als coauteur schreef zij de liefdesromans *Verspilde liefde* en *Fabels en flirten*, die door recensenten 'echte pageturners' werden genoemd. *Buitenspel gezet* is haar debuut als soloauteur.

NUR 340

